

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414000014
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1414000014.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného Y. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu z 24.07.2014 na neverejnom zasadnutí konanom postupom podľa § 302 ods. 2 Tr. por. dňa 23.septembra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. sa žiadosť obžalovaného Y. T., W.. XX.XX.XXXX o prepustenie z väzby na slobodu z a m i e t a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa písomný sľub daný obžalovaným Y. T., W.. XX.XX.XXXX n e p r i j í m a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa väzba obžalovaného Y. T., W.. XX.XX.XXXX uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a.

o d ô v o d n e n i e :

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na obžalovaného Y. T. bola Okresnou prokuratúrou Bratislava IV podaná obžaloba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu. Zároveň bol podaný návrh na vzatie obžalovaného do väzby.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn.0T/6/2014 z 19.01.2014 bol obžalovaný vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. a vo väzbe sa nachádza od 16.01.2014.

V merite veci bol okresným súdom dňa 04.02.2014 pod sp. zn. 0T/6/2014 vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný Y. T. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Obžalovanému bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní dva roky.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho odvolaním napadol obžalovaný.

Spisový materiál bol na podklade predkladacej správy dňa 28.02.2014 predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Konajúci súd vo veci určil termín verejného zasadnutia na 01.04.2014, 03.06.2014, 29.07.2014, na ktorých vec nebola ukončená z dôvodu, že obžalovaný požiadal o odňatie veci resp. podal námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu, o ktorých bolo rozhodované v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Na ostanom verejnom zasadnutí konanom dňa 29.07.2014 obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu, o ktorej senát postupom podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol a proti tomuto rozhodnutiu podal obžalovaný sťažnosť, o ktorej rozhodol iný senát konajúceho súdu uznesením z 27.08.2014 sp. zn. 1Tos/92/2014.

Zároveň obžalovaný Y. T. požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, ktorá žiadosť bola krajskému súdu doručená 25.07.2014. V tejto dal do pozornosti, že vo väzbe je (k dátumu podania žiadosti) viac ako šesť mesiacov a od vzatia do väzby mu táto nebola predĺžená a ani nebolo o väzbe rozhodnuté po podaní obžaloby a uvedené považuje za tak závažný zásah do práv, na podklade ktorého by mal byť prepustený na slobodu.

Žiadosť doplnil vyjadrením z 18.09.2014, v ktorom opätovne zdôraznil, že väzba mu nebola doposiaľ predĺžená a ani nebolo o väzbe rozhodované po podaní obžaloby, pričom upozornil na rozhodnutia Najvyššieho súdu a Ústavného súdu SR v naznačenom smere.

K žiadosti pripojil písomný sľub, v ktorom sľúbil, že nebude páchať trestnú činnosť, bude sa riadne dostavovať na predvolanie, predvolania bude preberať na adrese F., C. X a v prípade uloženia nepodmienečného trestu sa riadne dostaví na vykonanie zvyšku trestu.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu z pohľadu odôvodnenosti a opodstatnenosti dôvodov väzby a jej ďalšieho trvania dospel k záveru, že žiadosť obžalovaného Y. T. nie je dôvodná. Na neverejnom zasadnutí konanom postupom podľa § 302 Tr. poriadku krajský súd vypočul obžalovaného za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry.

Obžalovaný uviedol, že trvá na dôvodoch, ktoré uviedol v žiadosti ako aj na podanom písomnom sľube. Požiadal, aby sú zväzil ním uvádzané dôvody na prepustenie na slobodu.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnuť nakoľko dôvody väzby trvajú i naďalej. Navrhla písomný sľub neprijat' a väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradiť.

Obžalovaný právom posledného slova uviedol, že trvá na svojej žiadosti.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že
a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Krajský súd konštatuje, že v predmetnej veci doposiaľ vykonané dôkazy naďalej odôvodňujú opodstatnenosť predmetného trestného stíhania proti obžalovanému a naďalej existuje odôvodnená obava, že v prípade prepustenia obžalovaného na slobodu by mohol pokračovať v trestnej činnosti.

Čo sa týka dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je možné konštatovať, že obžalovaný pred vzatím do väzby bol už dlhšiu dobu bez preukazu totožnosti. Na adrese -V. Č.. XX, F. - trvalého bydliska sa nezdržoval, podľa obyvateľov bytového domu sa odtiaľ odsťahoval, na doručovanie písomnosti uviedol adresu - F., U.. 3-.u jeho matky, avšak bolo zistené, že obvinený na túto adresu chodil len sporadicky, bola na túto adresu doručovaná pošta, ktorú si nepreberal a uvedené konkrétne skutočnosti vo svojom súhrne odôvodňujú obavu z jeho úteku alebo skrývania sa, z čoho možno vyvodiť obavu, že obžalovaný sa pokúsi vyhnúť trestným dôsledkom svojho konania spôsobom, ktorým by sa stal dočasne alebo trvale fyzicky nedostihnuteľným, a teda aj nepostihnuteľným.

Dôvodnosť väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je predovšetkým daná s poukazom na osobu obžalovaného ako aj okolnosti prejednávaneho prípadu.

Čo sa týka tzv. preventívneho dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tj obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti je predovšetkým daná charakterom a povahou trestnej činnosti. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ devätnásťkrát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a v šiestich prípadoch aj za marenie výkonu úradného rozhodnutia, naposledy Okresným súdom Pezinok sp. zn. 2T/134/2012 z 20.02.2014, čím existuje dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu by pokračoval resp. by sa dopustil ďalšej obdobnej trestnej činnosti.

K námietkam obžalovaného uvádzaným jednak v žiadosti ako v doplnení žiadosti v tom, že väzba nebola doposiaľ predĺžená a ani o nej nebolo rozhodované po podaní obžaloby krajský súd dodáva: obžalovaný sa v týchto úvahách jednoznačne mylí, nakoľko okresný prokurátor podal dňa 17.01.2014 obžalobu na obžalovaného a k tejto pripojil návrh na vzatie do väzby. O vzatí do väzby sudkyňa pre prípravné konanie rozhodla dňa 19.01.2014 tj. obžalovaný bol vzatý do väzby po podaní obžaloby a preto neprichádza do úvahy rozhodovanie o predĺžení lehoty trvania väzby. Je pravdou, že základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov, avšak v prejednávanej veci je obžalovaný v tzv. súdnej väzbe, ktorá začala plynúť a o ktorej bolo rozhodované po podaní obžaloby na súd, pričom celková lehota väzby nesmie presiahnuť 12 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin (§ 76 ods. 6 Tr. por.) Čo sa týka námietky obžalovaného, že počas trvania väzby doposiaľ nebolo o tejto rozhodované, krajský súd pripomína, že právo žiadať o prepustenie z väzby na slobodu má iba obžalovaný (§ 79 ods. 3 Tr. por.) a zo spisového materiálu je zistiteľné, že od vzatia do väzby (16.01.2014) obžalovaný prvú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu podal dňa 24.07.2014.

K výrokom, ktorými rozhodol o alternatívnych zárukách krajský súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05.06.2013, z ktorého vyplýva, že súd pri rozhodovaní o väzbe je vždy povinný aj bez žiadosti obvineného či iných osôb posúdiť a rozhodnúť o možnosti nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Konkrétne ústavný súd uvádza, že podstatou dohľadu probačného a mediačného úradníka (v spojení s primeranými povinnosťami a obmedzeniami v zmysle § 82 Trestného poriadku) je v podstate to isté, čo je účelom väzby, len miernejším spôsobom - uloženie určitých obmedzení práv obvineného a zabezpečenie dohľadu nad ich dodržiavaním zo strany štátu. Ústavný súd preto už v náleze sp. zn. IV. ÚS 346/08 vyslovil, že súd je povinný sa takým návrhom zaoberať aj vtedy, pokiaľ ho podal napríklad obhajca obvineného.

Podľa názoru ústavného súdu totiž z citovaných ustanovení vyplýva práve to, že dohľad probačného a mediačného úradníka nie je vôbec viazaný na výslovný návrh, resp. prejav vôle zo strany či už obvineného, alebo daného úradníka. To zodpovedá aj právnej úprave - žiadne ustanovenie Trestného poriadku totiž neustanovuje, že by bolo povinnosťou obvineného alebo inej osoby výslovne navrhnúť tento prostriedok nahradenia väzby.

Pri dohľade probačného a mediačného úradníka sudca nerozhoduje o „prijatí“ alebo „neprijatí“ dohľadu, pretože takýto dohľad neponúka tento úradník ako súkromná osoba, ale naopak, vykonáva ho ako štátny orgán na základe súdneho rozhodnutia, ktoré je predpokladom (nie následkom) jeho činnosti (porov. § 25 ods. 1 Tr. por.). Z toho možno uzavrieť: Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujúci o väzbe je oprávnený (a vzhľadom na preferenciu osobnej slobody vyplývajúcu z čl. 5 ods. 1 dohovoru aj povinný) skúmať, či účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť ponechaním alebo prepustením obvineného

na slobodu za súčasného dozoru probačného a mediačného úradníka, a to aj v prípade, že takýto návrh nebol výslovne uplatnený.

V intenciách citovaného nálezu ústavného súdu krajský súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného a okolnosti prípadu, vylučuje v tomto štádiu trestného konania dosiahnutie účelu väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka súdu. Obdobné nadriadený súd konštatuje aj vo vzťahu k písomnému sľubu, ktorý dal súdu obžalovaný Y. T..

Za danej situácie krajský súd žiadosť obžalovaného Y. T. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol a zároveň postupom podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub daný obžalovaným neprijal a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obžalovaného uložením dohľadu mediačného a probačného úradníka nenahradil.“

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok